

DI 05/09 Dinsdagavondfilm Barbie 4****! UGC Antwerpen

Daar is de Barbie-film: Life in plastic, it's fantastic!

Barbie weet het even niet meer in deze pastelkleurige satire die feestelijk het patriërchaat uitkleedt.

Ruben Aerts in De Standaard van 19/07/23

Van Greta Gerwig en met Margot Robbie, Ryan Gosling, America Ferrera, Kate McKinnon, Issa Rae
Duur: 114min.

De filmwereld zit niet verlegen om een rot idee meer of minder. Een poppenfabrikant die de verkoop van zijn speelgoed een boost wil geven, dat kunnen we nog begrijpen. Maar moest dat zo nodig weer via de bioscoopzaal? Om maar te zeggen: u kunt zich wel voorstellen hoe onze ogen bijna uit hun kassen rolden toen we lazen dat er een Barbie-film zat aan te komen.

Maar die weerzin was deze keer snel van de baan. Aan één naam hadden we genoeg: Greta Gerwig. Zij zou dit bedenkelijke idee regisseren. Gerwig! Ooit was ze een wat ongemakkelijke actrice in no-budgetkomedies. De laatste jaren groeide ze als regisseur (*Lady bird*, *Little women*) uit tot een frisse nieuwe stem. Het scenario schreef ze met haar partner en filmmaker Noah Baumbach (*Marriage story*). En het waren uitgerkend Margot Robbie en Ryan Gosling die als Barbie en Ken aan deze poppenkast hun tronie zouden lenen. *Plastique, c'est comique?*

Alles kan in Barbieland

Is het alsnog een grote, snoeprze teleurstelling? Wel verdraaid, niet dus. Gerwig komt met een satire die komisch kijkt naar de echte wereld; ook wel: de mannenwereld. Niet dat er verbittering in doorklinkt of dat de film straks weggezet kan worden als een feministische sneer. *Barbie* is finaal rijker en gevoeliger dan dat. Bovenal is het een majestueus van de pot gerukt en kleurrijk festijn.

Beginnen doet het met enkele jonge meisjes die met poppen spelen. Babypoppen, merkt een vertelstem (Helen Mirren) op. Zo moeten ze al van jongs af moedertje spelen. Maar dat gaat al snel vervelen. Enter Barbie. Met haar meterslange benen torent ze boven die peuters uit. Zo knipoogt de film naar Stanley Kubricks

klassieker *2001: A space odyssey*, want waarom niet. Omdat Barbie alles kan zijn, kunnen vrouwen alles zijn. Nobelprijswinnaar, president, noem maar op. Alles is mogelijk. In Barbieland, althans.

Margot Robbie, de Australische (ooit nog soap-) actrice die tien jaar geleden doorbrak naast Leonardo DiCaprio in *The wolf of Wall Street*, is perfect gecast in de titelrol. Ze belichaamt het westerse ideaal van fysieke perfectie. We zien haar ontwaken in haar hartvormige bed in een typisch Barbiehuis. Ze wast zich onder de douche (zonder dat er water uit de kraan komt) en drinkt haar denkbeeldige melk.

Barbie heeft elke dag een geweldige dag. Ken heeft alleen een geweldige dag als Barbie naar hem kijkt. Een witblonde Ryan Gosling hengelt naar aandacht, de acteur weet moeiteloos de leegheid van zo'n Ken te verbeelden. De Kens zweren bij hun Kenergy (Kenergy vertegenwoordigt mannen die vrouwen met vertrouwen en openheid ondersteunen), Gosling op kop. Met die kekke (chill) dansjes lijkt de Canadees opnieuw in het soort Disneyshow beland dat hem als kind een carrière gaf. In zijn ontblote bast vindt hij de juiste komische toon. Ken wil imponeren en daarom loopt hij met zijn surfplank de golven tegemoet. Maar in Barbieland is alles van plastic en dus knalt hij op het fake decor.

Radicaal bootst de film die onechte poppenwereld na, tot Barbie op een ochtend ineens op haar platte voetzolen staat. Paniek!

Vrouwelijke bouwvallers

De film vindt zijn verhaal in de existentiële crisis (staat van paniek of een gevoel van intens mentaal onbehagen over levensvragen) waarvan die platte voeten een symptoom zijn. Dus trekt Barbie richting de echte wereld, stiekem glipt Ken mee. Een nieuwe realiteit gaat voor hen open, en die verschilt nogal van Barbieland. Hoezo, hier heb je geen vrouwelijke bouwvallers? Het blijkt nog maar het begin.

Gerwig vindt in het fake wereldje de perfecte lens om onbevangen te kijken naar onze wereld en wat we daarin normaal vinden. Rolpatronen, seksisme, het glazen plafond (het glazen plafond omvat een metafoor die de onzichtbare barrières aanduidt, die worden gevormd door

gedragsvooroordelen en organisatorische vooroordelen (vaak door mannen), die vrouwen tegenhouden in het verkrijgen van topfuncties binnen bedrijven en overheidsdiensten: noem maar op. Intussen krijgt Barbie zelf ook kritiek te slikken; Je zorgt dat vrouwen zich slecht voelen over zichzelf; A Mattel production; zo opende de film. Hopen ze bij het miljardenbedrijf dat ze er met een schalkse mea culpa van afkomen?

Barbie tovert tot in de details een onechte wereld op het scherm.

Gerwig, van wie we toch een heel ander soort films gewend zijn, vond duidelijk geen idee te onnozelen of gewaagd. Het was Robbie die samen met Warner Bros. en haar productiehuis LuckyChap Entertainment de rechten had gekocht en vervolgens de filmmaakster aan de mouw trok. Er mocht een flinke vijs aan loszitten, zo keek de cineaste er tegenaan.

The Truman show

Natuurlijk voelt een franchise als Toy story niet veraf, maar nog meer schemert hier *The Truman show* door. Het bedrog is overal, met dat verschil dat in Barbieland iedereen Truman is, de man die Jim Carrey 25 jaar geleden speelde in een geënceneerde realiteit. *Barbie* is als film ongeremder, het is kolder in pastelintinten. Acteurs die als stramme poppen door de lucht vliegen, foute dance-offs en zoveel plastic dat het haast crimineel is: dit is Barbieland! De grootste verrassing schuilt in een einde vol ontroering. Robbie kan in haar rol veel diepgang en gevoel kwijt, zodat Barbie behalve maf en fantastisch ook ontwapenend wordt: een dolkomische film die de veerkracht van vrouwen viert en het alfalaagje van mannen pelt. Barbie wil meer dan Barbieland, weg met die droomwereld als zoethoudertje. Ze wil net zo goed de hoogste echelons opzoeken, proeven van macht, een keuze hebben. Deze Barbie heeft het stilaan wel gehad met façadefeminisme. Ze roept: Kenough!

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat 8 kost i.p.v. het standaardtarief van 12,50. Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.
Afspraakuur: 18u55

Oever - Activiteiten op 5 September 2023

www.oever.be - Pieter: 0478 54 54 54 - KBC BE07 7310 3573 4266

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC. Slechts 3 voor 3 uren!)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u15

Info: Ben VdP - 0470 90 24 73

of: Luc F - 0484 98 38 37